

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
A MUNICIPIULUI BUCURESTI
SERVICIUL SOLUTIONARE CONTESTATII**

DECIZIA nr. 209 din 08.07.2009
privind solutionarea contestatiei formulata de **SC NP SRL**,
cu sediul in, sector x, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. xxxxx/03.06.2009

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr./03.06.2009, inregistrata sub nr. xxxxx/03.06.2009 de catre Administratia Finantelor Publice sector x cu privire la contestatia SC NP SRL, formulata prin imputernicit.

Obiectul contestatiei, inregistrata sub nr./29.05.2009, il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. xxx/28.04.2009, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. yxxy/28.04.2009, comunicata sub semnatura in data de 30.04.2009.

SC NP SRL contesta suma de **R lei** reprezentand TVA respinsa la rambursare prin decizia de impunere nr. xxx/28.04.2009.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborate cu pct. 5.4 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC NP SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au efectuat inspectia fiscala partiala la SC NP SRL, pentru perioada 10.05.2007-31.12.2008, in vederea solutionarii decontului de TVA cu sold negativ cu optiune de rambursare nr./26.01.2009.

Constatarile inspectiei au fost consemnate in raportul de inspectie fiscala nr. yxxy/28.04.2009, iar in baza acestora a fost emisa decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. xxx/28.04.2009, prin care s-a stabilit o diferenta suplimentara de TVA de R lei, ceea ce a condus la respingerea la rambursare a TVA in suma de R lei si la aprobarea la rambursare a TVA in suma de A lei.

II. Prin contestatia formulata, SC NP SRL solicita anularea deciziei de impunere nr. xxx/28.04.2009 si rambursarea TVA in suma de R lei, sustinand urmatoarele:

Valoarea economica a achizitiilor realizate este data de valoarea terenurilor, iar cladirile dezafectate au o valoare economica negativa, fiind chiar o povara pentru societate prin costurile semnificative de demolare pe care le implica. Ca atare, tratamentul TVA aplicabil este cel aplicabil terenurilor, care nu se supune regulilor de ajustare prevazute de art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal si beneficiaza neconditionat de dreptul de deducere a TVA in temeiul art. 145 alin. (2) lit. a) intrucat pe aceste terenuri urmeaza sa se construiasca doua centre comerciale.

Referitor la cladiri, societatea invoca o grava "inconsistenta" in abordarea organului fiscal in ceea ce priveste tratamentele TVA atribuite celor doua locatii, in sensul ca locatia V a fost tratata prin prisma art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, in timp ce locatia G a fost tratata prin prisma art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, desi cladirile nu se incadreaza in categoria activelor corporale fixe susceptibile a fi supuse ajustarii.

Astfel, SC NP SRL sustine ca terenurile si cladirile achizitionate nu trebuie evaluate separat prin perspectiva dreptului de deducere, ci ca un tot unitar, respectiv ca un bun imobil achizitionat in vederea edificarii unor centre comerciale destinate realizarii de operatiuni impozabile si nu ca o achizitie singulara de bunuri, care trebuie sa-si gaseasca utilizarea ca atare in productia de bunuri/prestarea de servicii. In sustinerea interpretarii conform careia sintagma "in scopul realizarii de operatiuni impozabile" trebuie inteleasa ca "in scopul afacerii" este si adresa Ministerului Finantelor Publice nr. ppp/29.07.2004, care accepta la deductibilitatea cheltuielilor cu cladirile demolate la calculul impozitului pe profit.

III. Fata de constatările organelor de inspectie fiscala, sustinerile contestatoarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

SC NP SRL este inregistrata la Oficiul Registrului Comertului sub nr. J40/...../.....2007, detine codul unic de inregistrare si este inregistrata in scopuri de TVA incepand cu data de 14.05.2007.

Activitatea principala: dezvoltare (promovare) imobiliara, cod CAEN 4110.

Perioada verificata: 10.05.2007-31.12.2008.

Cauza supusa solutionarii este daca persoana impozabila isi poate exercita dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiei unor imobile compuse din teren si cladiri, in conditiile in care chiar de la momentul achizitiei, aceasta le-a tratat unitar si integral drept constructii achizitionate cu scopul de a nu le utiliza ca atare, ci de a le demola.

In fapt, prin raportul de inspectie fiscala nr. yxxy/28.04.2009, organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au constatat urmatoarele:

1. In data de 14.08.2008 SC NP SRL a achizitionat de la SC M SRL un teren in suprafata de 5.084,90 mp si constructii, situate in loc. V, jud. Constanta. Intreaga valoarea a tranzactiei in suma de T1 lei fara TVA a fost inregistrata in contabilitate in contul 212 "Constructii", iar in data de 19.03.2009 societatea a obtinut autorizatia de desfiintare a cladirii.

Intrucat societatea a cumparat cladirea pentru a o demola, fara a avea intentia de a o utiliza in folosul unor operatiuni taxabile, organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere a TVA aferenta achizitiei cladirii in suma de R1 lei, in conformitate cu art. 145 alin. (1) lit. a) coroborat cu art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal.

2. In data de 19.08.2008 SC NP SRL a achizitionat de la SC M SRL un teren in suprafata de 4.000 mp si constructii, situate in loc. G, jud. Sibiu. Intreaga valoarea a tranzactiei in suma de T2 lei fara TVA a fost inregistrata in contabilitate in contul 212 "Constructii", constructia fiind in curs de demolare in baza autorizatiei de desfiintare din 10.08.2007, receptia lucrarii de demolare fiind efectuata in data de 16.09.2008. Deoarece societatea a demolat cladirea situata pe teren, iar bunul de capital si-a incetat existenta, organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere a TVA aferenta achizitiei cladirii in suma de R2 lei, in conformitate cu art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal.

In consecinta, in temeiul constatarilor din raport, organele fiscale au emis decizia de impunere nr. xxx/28.04.2009 prin care au respins la rambursare TVA in suma de R lei, in temeiul art. 145 alin. (2) lit. a) si art. 149 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003, intrucat

societatea a procedat al demolarea cladirii din loc. G si urmeaza sa demoleze si cladirea achizitionata in loc. V.

In drept, potrivit art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 145. - Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile; [...].

(4) In conditiile stabilite prin norme se acorda dreptul de deducere a taxei pentru achizitiile efectuate de o persoana impozabila inainte de inregistrarea acesteia in scopuri de TVA, conform art. 153."

"Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie **livrate** sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in **beneficiul sau**, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) [...]"

Conform pct. 45 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare:

"(1) In sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, **orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa din momentul in care aceasta persoana intentioneaza sa desfasoare o activitate economica**, cu conditia sa nu se depaseasca perioada prevazuta la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal. **Intentia persoanei trebuie evaluata in baza elementelor obiective, cum ar fi faptul ca aceasta incepe sa angajeze costuri si/sau sa faca investitii pregatitoare necesare initierii acestei activitati economice.** Deducerea se exercita prin inscrierea taxei deductibile in decontul de taxa prevazut la art. 156² din Codul fiscal, depus dupa inregistrarea persoanei impozabile in scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevazut la alin. (1) trebuie indeplinite urmatoarele cerinte:

a) bunurile respective urmeaza a fi utilizate pentru operatiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabila trebuie sa detina o factura sau un alt document legal aprobat prin care sa justifice suma taxei pe valoarea adaugata aferente bunurilor achizitionate.

c) sa nu depaseasca perioada prevazuta la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal".

Referitor la deductibilitatea TVA aferenta achizitiilor in raport de intentia persoanelor impozabile de a utiliza achizitiile in folosul unor activitati economice supuse taxei, se retin urmatoarele:

1. In primul rand, potrivit art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

"La stabilirea sumei unui impozit sau unei taxe in intelesul prezentului cod, autoritatile fiscale pot sa nu ia in considerare o tranzactie care nu are un scop economic sau pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei".

Astfel, art. 11 alin. (1) din Codul fiscal consacra, la nivel de lege, *principiul prevalentei economicului asupra juridicului*, al realitatii economice, in baza caruia **autoritatile fiscale au dreptul** sa analizeze orice operatiune (tranzactie) nu numai din punct de vedere juridic, ci si din punct de vedere al **scopului economic urmarit** de contribuabil. **In acest spirit, o tranzactie normala din punct de vedere juridic, poate sa nu fie luata in considerare sau sa fie reincadrata din punct de vedere economic, in scopul aplicarii legii fiscale.** Astfel, simpla achizitie a unor bunuri si/sau servicii pe numele persoanei impozabile, nu constituie si o prezumtie a utilizarii acestora intr-un scop economic taxabil in intelesul legii fiscale.

2. In al doilea rand, se retine ca, de la data aderarii Romaniei la Uniunea Europeana, legislatia romana in materie de TVA a fost armonizata cu Directiva a 6-a a CEE, iar prin Tratatul de Aderare, tara noastra s-a obligat sa respecte aquis-ul comunitar, inclusiv deciziile Curtii Europene de Justitie.

Astfel, jurisprudenta Curtii Europene de Justitie recunoaste statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adaugata.

In hotararea data in cazul C-85/95 JR, Curtea Europeana de Justitie a subliniat ca distinctia dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA si demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerenta in functionarea sistemului comun de TVA (paragr. 19 din hotarare), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guverneaza demonstrarea acestui drept dupa ce acesta a fost exercitat de catre persoana impozabila (paragr. 26 din hotarare). In acest sens, legislatia comunitara **da statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitarii dreptului de deducere a TVA**, in special modul in care persoanele impozabile urmeaza sa isi stabileasca acest drept (paragr. 29 din aceeași hotarare).

La paragr. 23 din cazul C-110/94 Inzo, se face trimitere la paragr. 24 din cazul C-268/83 R, unde Curtea a stabilit ca *este obligatia persoanei care solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata sa demonstreze ca sunt indeplinite toate conditiile legale pentru acordarea deducerii* si art. 4 din Directiva a VI-a (in prezent, Directiva 112/2006/CE) nu impiedica *autoritatile fiscale sa solicite dovezi obiective care sa sustina intentia declarata a persoanei in cauza de a desfasura activitate economica dand nastere la activitati taxabile.*

In acest sens, potrivit legislatiei interne, care transpune legislatia comunitara in materie, persoanele impozabile pot beneficia de dreptul de deducere a TVA pentru achizitii de bunuri si/sau servicii efectuate anterior realizarii unor operatiuni impozabile, *dar numai in cazul in care se dovedeste intentia persoanei la momentul achizitiei de a utiliza bunurile/serviciile in folosul activitatii taxabile ulterioare* (a se vedea, *mutatis mutandis*, pct. 45 alin. (1) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare).

3. In sfarsit, principiul prevalentei substantei asupra formei constituie un principiu fundamental al sistemului comun de TVA instituit de legislatia comunitara, care se aplica in concordanta cu celelalte principii recunoscute de legislatia si jurisprudenta comunitara, printre care principiul **luptei impotriva fraudei**, a evaziunii fiscale si a **eventualelor abuzuri**. Din acest motiv legislatia fiscala conditioneaza deductibilitatea TVA aferenta achizitiilor de indeplinirea cumulativa, pe langa conditiile de forma (inclusiv conditia ca persoana impozabila sa detina factura care sa contina informatiile obligatorii prevazute de lege), a conditiei de fond esentiale, aceea ca achizitiile pentru care se solicita deducerea sa fie destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile ale persoanei impozabile.

Cu alte cuvinte, din legislatia fiscala interna si jurisprudenta comunitara reiese ca exercitarea dreptului de deducere a TVA de catre persoanele impozabile nu trebuie confundata cu justificarea (demonstrarea) exercitarii acestui drept in cadrul controalelor fiscale ulterioare, statele membre avand suficienta putere de a solicita persoanelor impozabile dovezi obiective care sa sustina intentia declarata a acestora de a desfasura activitati economice care dau dreptul la deducere.

*Ca atare, justificarea exercitarii dreptului de deducere la momentul achizitiei de bunuri si servicii este **conditionata de prezentarea unor dovezi obiective, pentru demonstrarea intentiei declarate a persoanei impozabile cu privire la scopul unei achizitii, in speta desfasurarea de operatiuni taxabile din punct de vedere al TVA.***

In speta, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

1. - prin contractul de vanzare-cumparare autentificat in data de 14.08.2008 societatea a achizitionat un teren in suprafata de 5.084,90 mp si constructiile reprezentand "Fabrica de paine V" cu facilitatile aferente, existente pe teren, denumite impreuna "imobilul" situat in intravilanul orasului V, jud. Constanta, pretul vanzarii imobilului fiind de T1 RON, pret care nu include TVA;

2. - prin contractul de vanzare-cumparare autentificat in data de 19.08.2008 societatea a achizitionat un teren in suprafata de 4.000,00 mp si constructiile reprezentand "platforma de beton, ... atelier fierari-betonisti, atelier mecanic, birouri + camin, platforma tehnologica", existente pe teren, denumite impreuna "imobilul" situat in intravilanul orasului G, jud. Sibiu, pretul vanzarii imobilului fiind de T2 RON, pret care nu include TVA;

3. - ambele achizitii au fost inregistrate de societate in contabilitate in contul 212 "Constructii", impreuna cu alte cheltuieli aferente achizitiei (onorarii avocati, taxe, etc.);

4. - societatea a obtinut autorizatia de desfiintare nr. 7/19.03.2009 pentru demolare constructiei "Fabrica de paine V", lucrarea fiind receptionata conform procesului-verbal la terminarea lucrarilor nr. 68/17.04.2009;

5. - pentru cladirea din G, autorizatia de desfiintare nr. 1/10.08.2007 a fost obtinuta de fostul proprietar SC C SA, lucrarea a fost executata de urmatorul proprietar SC M SRL si a fost receptionata de societate conform procesului-verbal la terminarea lucrarilor nr. 49/16.09.2008;

6. - conform notei explicative nr./27.04.2009 data de imputernicitul administratorului, **societatea a intentionat din momentul achizitiei sa procedeze la demolarea constructiilor**, pentru a construi pe terenurile astfel eliberate magazine Mx pentru un client.

Din cele ce preced rezulta cu claritate faptul ca SC NP SRL nu a intentionat, inca din momentul achizitiei, sa utilizeze cladirile in vederea desfasurarii unor activitati economice care sa dea nastere la operatiuni taxabile din punct al TVA si, prin urmare, aceasta nu putea sa deduca taxa aferenta achizitiilor, nefiind indeplinita conditia stipulata expres de art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal. De altfel, aceasta intentie a fost confirmata de demolarea efectiva a cladirilor, conform proceselor-verbale la terminarea lucrarilor de demolare.

Faptul ca, ulterior, pe terenurile astfel eliberate, societatea urmeaza sa construiasca magazine de tip Mx pe care declara ca intentioneaza sa le utilizeze in vederea realizarii de operatiuni taxabile, nu are nicio relevanta, intrucat societatea va avea drept de deducere pentru achizitiile aferente constructiei magazinelor respective.

Sustinerea SC NP SRL referitoare la faptul ca valoarea economica a achizitiei este data exclusiv de terenuri, cladirile achizitionate neavand nicio valoare (sau chiar una negativa, cum afirma societatea) se retine in solutionarea cauzei, dar nu in sensul dorit de contestatoare, intrucat **"valoarea economica" a oricarei achizitii este data doar de intentia cumparatorului, de scopul pe care acesta doreste sa-l atribuie finalmente achizitiei sale**.

Astfel, in cazul in care terenurile si cladirile in discutie ar fi facut obiectul altei tranzactii, era posibil ca respectivul cumparator sa intentioneze sa le utilizeze in scopul unor operatiuni taxabile, cum ar fi, spre exemplu, exploatarea fabricii de paine din loc. V ori inchirierea spatiilor (cu optiune de taxare) din caminul de nefamilisti din loc. G. O asemenea situatie rezulta indiscutabil chiar din actele dosarului referitoare la imobilul din loc. V, cand proprietarul SC D SA a vandut terenul + constructiile aferente catre SC M SRL care, la randul sau, le-a vandut cu TVA catre SC NP SRL, realizand astfel o operatiune taxabila cu TVA din perspectiva dreptului de deducere pentru SC M SRL. Situatiile este similara si in cazul imobilului din loc. G.

Or, pe lantul tranzactiilor succesive cu privire la cele doua imobile, contestatoarea insasi a fost cea care a decis sa nu mai utilizeze constructiile in folosul unor operatiuni taxabile viitoare (exploatare, revanzare etc.), ci a intentionat din chiar momentul achizitiei sa le desfiinteze prin demolare, astfel incat atribuirea unei "valori economice negative" pentru cladirile achizitionate a fost optiunea contestatoarei.

In acelasi sens, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei nici invocarea acordarii deductibilitatii TVA pentru achizitia celor doua bunuri imobile, formate din teren plus constructii, din perspectiva abordarii unitare avand in vedere "scopul afacerii" ce a stat la baza realizarii achizitiilor.

Asa cum s-a aratat anterior, contestatoarea a achizitionat, in cadrul fiecarei tranzactii, **un imobil compus din teren si constructiile aferente**, cu scopul declarat de a nu utiliza respectivele constructii in folosul unor operatiuni taxabile, ci de a le demola. Societatea insasi le-a tratat ca un tot unitar, **dar nu in sensul invocat prin contestatia formulata**, respectiv ca terenuri necesare edificarii centrelor comerciale potential generatoare de operatiuni taxabile, ci ca pe niste constructii, **inregistrand integral costul imobilelor achizitionate** (plus cheltuieli accesorii) **in contul contabil 212 "Constructii"**, contrar chiar punctului de vedere exprimat de Ministerul Finantelor Publice prin adresa nr. ppp/29.07.2004, care recomanda inregistrarea la stocuri si nu la imobilizari a cladirilor achizitionate in vederea demolarii.

Prin urmare, **singura dovada obiectiva furnizata de societatea contestatoare** organelor de inspectie fiscala vis-a-vis de tratamentul ce trebuie aplicat achizitiilor **sunt inregistrările contabile pe care ea insasi le-a efectuat, respectiv le-a "tratata unitar si integral" drept achizitii de constructii si nu drept achizitii de terenuri**, in conditiile in care prin contractele de vanzare-cumparare partile nu au inteles sa defalce pretul de vanzare/achizitie al imobilelor respective. Or, Curtea Europeana de Justitie prin jurisprudenta sa in materie de TVA a stabilit ca este *este obligatia persoanei impozabile care solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata sa demonstreze ca sunt indeplinite toate conditiile legale pentru acordarea deducerii*, cu alte cuvinte ca persoana in cauza sa-si dovedeasca intentia alocarii integrale a achizitiilor pentru care solicita deducerea in folosul unor operatiuni taxabile, ceea ce nu este cazul in speta.

Nici sustinerea conform careia sintagma "in scopul realizarii de operatiuni impozabile" (in fapt, "operatiuni taxabile") trebuie inteleasa "in scopul afacerii" nu este intemeiata.

In primul rand, adresa Ministerului Finantelor Publice nr. ppp/29.07.2004 vizeaza *exclusiv modul de inregistrare contabila* a unor cladiri achizitionate in vederea demolarii, a costului lucrarilor aferente realizarii de constructii noi, includerea in costuri a cheltuielilor cu demolarea etc., in baza prevederilor din Reglementarile contabile simplificate aprobate prin O.M.F.P. nr. 306/2002, *fara nicio legatura cu legislatia fiscala in materie de TVA*.

In al doilea rand, **nu orice decizie luata in materie de afaceri, care urmareste un scop economic pentru societate este considerata ca fiind realizata si in scop fiscal**, stiut fiind faptul ca fiscalitatea are (mai ales) si alte ratiuni decat cele ce corespund activitatii economice reale.

Spre exemplu, conform art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, cand un bun de capital (cladire, utilaj, echipament, calculator etc.), achizitionat si folosit evident in scopul realizarii unor operatiuni taxabile, isi inceteaza existenta prin casare in cadrul perioadei de ajustare (20 ani sau 5 ani, dupa caz), legea fiscala obliga persoana impozabila sa-si ajusteze in favoarea statului taxa pe valoarea adaugata dedusa initial, independent de motivele care au determinat conducerea persoanei impozabile respective sa ia masura casarii, chiar daca ea este justificata economic (uzura fizica sau morala a echipamentului, schimbarea profilului de activitate si renuntarea la bunurile care nu mai corespund noului profil etc.).

Ca atare, **achizitia bunurilor "in scopul activitatii economice" nu este suficienta din punct de vedere fiscal pentru deductibilitatea integrala, nelimitata si neconditionata a taxei pe valoarea adaugata**, asa cum pretinde in esenta societatea contestatoare, *cata vreme, chiar si in conditiile in care deducerea initiala a fost exercitata, exista prevederi legale exprese care instituie un mecanism de ajustare a taxei deja deduse, in situatiile anume prevazute de legea fiscala*.

Astfel, chiar si in situatia in care societatea contestatoare ar fi intentionat si ar fi dovedit organelor fiscale ca achizitia imobilelor a fost facuta in scopul realizarii unor operatiuni taxabile (ceea ce nu este cazul in speta), schimbarea ulterioara a destinatiei initiale si incetarea

existentei cladirilor prin demolare ar fi condus la aplicarea mecanismului de ajustare prevazut de art. 149 din Codul fiscal.

Referitor la "inconsistenta" abordarii organelor fiscale in ceea ce priveste tratamentul fiscal al celor doua locatii, se retine ca prin decizia de impunere nr. xxx/28.04.2009 ce face obiectul contestatiei organele fiscale au invocat in mod expres prevederile art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal ca temei legal pentru neacordarea dreptului de deducere, iar prevederile art. 149 alin. (4) lit. d) sunt invocate in subsidiar, tinand seama de situatia concreta a societatii (prin demolare, cladirile si-au incetat oricum existenta in cadrul societatii).

Prin urmare, avand in vedere cele anterior retinute, contestatia SC NP SRL urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 11 alin. (1), art. 145 alin. (2) lit. a), art. 146 alin. (1) lit. a) si art. 149 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 45 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

DECIDE:

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC NP SRL impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. xxx/28.04.2009, emisa de organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x, pentru TVA respinsa la rambursare in suma de R lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.